

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412208937
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8412208937.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, XXX XX N., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 149,37 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 8C/217/2013 - 175 zo dňa 04.09.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 149,37 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.11.2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21. 12. 2009 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.01.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.02.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.03.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.04.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.05.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.06.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.07.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.08.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.09.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.10.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.11.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.12.2010 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9,95 eura od 21.01.2011 do zaplatenia,

II. Zrušuje rozsudok vo výroku III.

III. Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 149,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo súm jednotlivých splátok vo výške uvedenej v petite zmeny žaloby z 28.03.2014, pričom žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 10.03.2011 medzi postupcom a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, ktorá vyplývala z uzavretej zmluvy o úvere, č. XXXXXXXXXX, ktorou sa žalovaný zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaný si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok a príslušenstva v celkovej výške 443,80 eura. Žalobca

v ďalšom odôvodnil žalobu tvrdením, podľa ktorého žalovaný uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku, pričom zároveň uznal aj náklady inkasného konania v celkovej výške 145,30 eur, ktoré si však žalobca v tomto konaní neuplatnil.

2. Okresný súd Kežmarok, ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Vedľajší účastník má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 100 ods. 1, § 101, § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že z vykonaných dôkazov zistil, že právny predchodca postupcu obchodná spoločnosť G., a.s. so sídlom N. C. XX, XXX XX I., Y.: XX XXX XXX uzavrela so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, ktorou sa žalovaný zaviazal za tovar v celkovej maloobchodnej cene 17.718,- Sk zaplatiť počiatočnú platbu vo výške 13 %, t.j. 3.500,- Sk s tým, že zvyšok maloobchodnej ceny mal splácať v 62 mesačných splátkach á 300,- Sk v celkovej výške 14.218,- Sk. Medzi účastníkmi konania nebolo sporým, že žalovaný si túto zmluvnú povinnosť nesplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia pohľadávky z obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding na žalobcu žalovaný dlhoval sumu v celkovej výške 443,80 eur. 05.05.2011 žalovaný uzavrel so žalobcom (postupníkom) Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Uznal tak celkový dlh vo výške 753,60 eur pozostávajúci z istiny vo výške 298,50 eur, z ostatného príslušenstva podľa Zmluvy vo výške 0,- eur, z úroku z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 298,50 eur za dobu od 20.01.2008 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa Dohody a z nákladov na inkasné konanie v celkovej výške 211,87 eur. Žalovaný sa v uvedenej Dohode zaviazal žalobcovi splatiť záväzok v 24 pravidelných splátkach v minimálnej výške 30,- eur vždy k 31. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na 31.05.2011 a dátum splatnosti poslednej splátky na 30.04.2013. Vedľajší účastník, ktorý do konania vstúpil 11.12.2012, vo vyjadrení k žalobe z 29.01.2013 okrem iného poukázal na skutočnosť, že v prejednávanej právnej veci ide o spotrebiteľskú vec a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. V ďalšom dodal, že v súdnej veci však nie je potrebné osobitne poukazovať na jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky, keďže žalovaný v právnom postavení spotrebiteľa bol v omeškaní už 10.03.2011, t.j. 1136 dní. Keďže právo žalobcu uplatnené v prejednávanej právnej veci sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote a žalobca uplatnil svoje právo voči žalovanému 26.10.2012, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že keďže v priebehu konania vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, dospel súd k záveru, že v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) nemožno žalobcovi premlčané právo priznať. Právu vedľajšieho účastníka účinne vzniesť námietku premlčania v odpore proti platobnému rozkazu priznal relevanciu i SD EU v Rozsudku z 20.09.2018 vo veci C-448/17. Pokiaľ ide o uzavretú Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky medzi žalobcom a žalovaným, na tomto mieste súd uvádza, že jej podpisom si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzavretie takejto dohody mu privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je potrebné prisvedčiť právnomu názoru vedľajšieho účastníka, podľa ktorého iniciatíva k uzavretiu takejto dohody nevychádzala od spotrebiteľa a okolnosti, za ktorých žalobca uzavrel so spotrebiteľom formulárovú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa ust. § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti aplikujúc citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že je nutné prisvedčiť námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom a vyhodnotiť tak žalobu ako nedôvodnú. Preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 CSP, podľa ktorého rozhodol tak, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalovanému žiadne trovy nevznikli a súd mu právo na ich

náhradu z tohto dôvodu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného, ktorý mal vo veci plný úspech, bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Uznesením č. k. 3Co/349/2015 - 140 zo dňa 30.03.2017, tunajší súd zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok č. k. 8C/217/2013 - 108 zo dňa 25.02.2015 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že sám požiada o výklad úijného práva vo vzťahu k otázke súladu OSP s úijným právom alebo konanie preruší, kým Súdny dvor EÚ rozhodne o prejudiciálnej otázke v inej veci. Vo veci tunajšieho súdu č. k. 21Co/172/2015 sa rieši odborná právna otázka, ktorá má dopad na účinnosť odporu vedľajšieho účastníka.

8. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie veci, keď súd síce zamietol žalobu z dôvodu premlčania, ale z obsahu rozsudku nie je zrejmé, na základe čoho súd posúdil predmetný nárok ako premlčaný, z akých údajov súd pri posúdení počiatku plynutia premlčacej doby vychádzal, kedy došlo k uplynutiu premlčacej doby. Rozhodnutie súdu neposkytuje odpovede na sporné otázky a odôvodnenie rozsudku je len konštatovaním premlčania nároku bez bližšieho zdôvodnenia. Žalobca považuje takéto rozhodnutie za nepreskúmateľné a nedostatočné. Žalobca s rozhodnutím súdu prvej inštancie o premlčaní nároku nesúhlasí. Žalobca svojim podaním zo dňa 28.03.2014 uplatnil žalobu tak, že požadoval úhradu sumy 149,73 eura, pozostávajúcu zo splátok splatných od 20.11.2009 do 20.01.2011. Žalobca si uplatnil svoj nárok na súde dňa 26.10.2012. Z uvedeného je zrejmé, že nárok bol uplatnený v čase, keď splátky premlčané neboli, preto nemožno súhlasiť s rozhodnutím súdu. Žalobca uplatnil svoj nárok na nepremľčané splátky z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané predčasné zosplatnenie úveru. Nakoľko k predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, žalobca vychádzal z toho, že úverová zmluva sa skončila riadnou splatnosťou poslednej splátky. Žalobca si teda v konaní uplatnil 15 nepremľčaných a neuhradených splátok. Žalobca taktiež uviedol, že nemôže súhlasiť ani s rozhodnutím o trovách konania, kedy súd prvej inštancie v rozpore s ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., a to Civilného sporového poriadku, priznal združeniu právo na náhradu trov konania. Súd o trovách konania združenia podľa názoru žalobcu rozhodnúť mohol, avšak tak, že združeniu náhradu trov konania neprizná, nakoľko podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, združenie nie je subjektom, ktorému môže byť náhrada trov konania priznaná, a to bez ohľadu na to, kedy sa konanie začalo, resp. kedy združenie vstúpilo do konania.

9. Voči podanému odvolaniu žalobcu sa žalovaný písomne nevyjadril.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

11. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, následne vyzval strany sporu, a to žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu a žalovaného, ako aj vedľajšieho účastníka konania, v súlade s ust. § 382 CSP, kde na základe výzvy tunajšieho súdu sporovým stranám oznámil, že uplatnený nárok vedený na tunajšom súde pod sp. zn. 3Co/14/2020, sa vzťahuje aj ustanovenie všeobecného záväzného právneho predpisu, a to ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Keďže ust. § 103 Občianskeho zákonníka je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, týmto odvolací súd vyzval strany sporu, aby sa v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy vyjadrili k možnému použitiu tohto ustanovenia.

12. Následne k odvolacím súdom doručenej výzve sa vyjadril žalobca, že v danom prípade je ním uplatnených 15 nepremľčaných splátok a žiada, aby odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 149,37 eura spolu s príslušenstvom, a to ním vyčísleným úrokom z omeškania. K predmetnej výzve odvolacieho súdu v zmysle ust. § 382 Civilného sporového poriadku sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že vychádzal zo žaloby a jej príloh, keď samotný žalobca sa v žalobe odvoláva na prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok a tejto prílohe sa

konštatuje omeškanie dlžníka v rozsahu 1136 dní. Uplatnený žalovaný nárok nijako bližšie nevymedzil a žalovaný jeho tvrdenie o omeškaní nemal dôvod spochybňovať. Zároveň žiadal v prípade posúdenia veci odvolacím súdom, aby tento všetky platby, ktoré boli žalovaným zaplatené, započítal na istinu a žalobcovi priznal len sumu zodpovedajúcu nesplatennej časti istiny, ak by istina už nebola splatená.

13. Možno konštatovať, že obe odvolacie námietky žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci, ako aj o priznaní náhrady trov konania občianskemu združeniu, sú dôvodné. Súd prvej inštancie ku konštatovaniu, že nemožno žalobcovi priznať premlčané právo, neuviedol žiadne ďalšie konkrétne údaje, výpočet samotnej premlčacej lehoty, jej začiatok plynutia, ani dobu jej ukončenia a tieto dátumy neporovnal s uplatneným nárokom žalobcu tak, ako bol upravený po čiastočnom späťvzatí návrhu na začatie konania, a to písomne listom zo dňa 28.03.2014. Na základe čiastočného späťvzatia návrhu na začatie konania a následného uznesenia súdu prvej inštancie sp. zn. 8C/217/2013 - 101 zo dňa 05.05.2014 je konanie v časti zaplatenia sumy 149,13 eura spolu s príslušenstvom zastavil, zostala predmetom konania pohľadávky vo výške 149,37 eura spolu s úrokmi z omeškania. Predmetom konania tak boli splátky pozostávajúce zo splátok splatných od 20.11.2009 do 20.01.2011, pričom žalobca si uplatnil svoj nárok na súde podaním žaloby dňa 26.10.2012. Z uvedeného je zrejmé, že po vykonanom čiastočnom späťvzatí žaloby bol uplatnený žalobcom nárok, ktorý nebol premlčaný v trojročnej premlčacej lehote. Samotný žalovaný nebol voči žalobcovi v omeškaní 1136 dní tak, ako samotný žalovaný pred súdom prvej inštancie tvrdil. Žalobcom uplatnený nárok vo výške 149,73 eura tak pozostával iba z nepremličaných splátok splatných od 20.11.2009 do 20.01.2011. V konaní nebolo preukázané, že by došlo k predčasnemu zosplateniu úveru, teda predmetná úverová zmluva sa ukončila riadnou splatnosťou poslednej zmluvne dohodnutej splátky. Z uvedeného dôvodu môže odvolací súd konštatovať, že po vykonanom čiastočnom späťvzatí nároku si žalobca uplatnil nárok, ktorý nie je premlčaný. Zároveň je potrebné konštatovať, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému pôžičku vo výške 588,12 eura, žalovaný sa zaviazal uhradiť poskytnutý úver v 62 mesačných splátkach vo výške 9,96 eura a z platobnej histórie je zrejmé, že samotný žalovaný uhradil spolu iba sumu vo výške 268,91 eura, teda pri priznaní sumy vo výške 149,37 eura, ako sumy nepremličanej, odvolací súd žalobcovi priznal sumu nižšiu ako je suma zodpovedajúca nesplatennej časti istiny z dôvodu premlčania časti nezaplatených splátok zo strany žalovaného právneho predchodcu žalobcu.

14. Odvolací súd taktiež zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedený výrok odvolací súd zrušil z dôvodu, že podľa ustanovenia § 470 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a ustanovenia Civilného sporového poriadku nedovoľujú súdu, aby pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v konaniach, v ktorých boli začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, aplikoval iný režim než ten, aký je upravený v ust. § 251 až § 264 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku mohol priznať len strane sporu náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Z ust. § 60 Civilného sporového poriadku vyplýva, že stranami sporu sú žalobca a žalovaný. Združenie nebolo v danom konaní stranou sporu, a preto v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP nemá ani nárok na náhradu trov konania.

15. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to v zmysle ust. § 388 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že dokazovanie pred súdom prvej inštancie bolo dostatočné, pričom súd prvej inštancie iba dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnomu právnomu posúdeniu veci, odvolací súd nemusel dokazovanie dopĺňať vykonaním ďalších dôkazov.

16. O trovách celého konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca si v samotnom konaní uplatnil nárok v hodnote 298,50 eura, pričom konanie bolo z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v časti 149,13 eura zastavené, pričom toto čiastočné späťvzatie žaloby možno pripísať na vrub samotného žalobcu, ktorý o vznesenej námietke premlčania žiadal, aby predmetom konania bolo iba zostávajúcich 15 nepremličaných splátok, ktorých celková výška uplatneného nároku predstavovala 149,37 eura spolu s úrokom z omeškania. Na základe tejto skutočnosti možno konštatovať, že pomer úspechu a neúspechu medzi oboma sporovými stranami pri pripočítaní čiastočného späťvzatia na vrub samotného žalobcu, možno považovať za nepatrný úspech, resp. neúspech. Z tohto dôvodu odvolací súd stranám sporu náhradu trov celého konania nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).